

РЕШЕНИЕ

№ 5699

гр. София, 28.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 03.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **1219** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Й. Д. С. против решение № РД-Е126-302/07.11.2011г. на и. д. главен секретар на Националната здравноосигурителна каса (НЗОК), действащ по възлагане от управителя на НЗОК в изпълнение на негови функции. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав намира следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Със заявление с вх. № Е126-01-147/17.06.2011г. на НЗОК жалбоподателят е поискал сумата да му бъде възстановена по реда на чл.34 от Регламент (Е.) № 574/72 на разходи за получена спешна и неотложна медицинска помощ при престой в друга държава – членка на Европейския съюз за възстановяване на разходи по двустранни спогодби/ договори за социално осигуряване. Отбелязано е във формуляра, че заявителят не е представил европейска здравноосигурителна карта (ЕЗОК). Представени са и фактури за посочените във формуляра суми. Отбелязано е изявление, че подателя желае да му бъдат възстановени разходи по цени на осигурителната институция по място на получаване на медицинската помощ – в случая [населено място], Германия.

По повод заявлението е била поискана информация с формуляр Е 126. Видно от

отбелязването в графа 9 на същия, сумата за възстановяване е 4079,03 евро. С оглед тази информация и след становище на назначена за целта комисия, и. д. главен секретар на НЗОК е постановил процесното решение, с което е разрешено възстановяване на разходи в размер на равностойността в лева на посочената сума. За целта издателят е бил надлежно овластен със заповед № РД-09-192/26.04.2011г. на управителя на НЗОК.

Останалите представени по делото доказателства, в т. ч. две заключения на съдебно-медицинска експертиза относно невъзможността за най-добро лечение на жалбоподателката в страната, съдът намира неотнормими към предмета на спора, тъй като касаят други нейни искания. Съответно, настоящият състав не обсъжда и доводите относно другите производства извън това по издаване на решение РД-Е126-302/07.11.2011г., както и относно отказ за покриване на медицински разходи поради липсата на предварително разрешение за това. Процесното решение не представлява такъв отказ и поради това съдът намира, че не е относима в случая цитираната от страна на жалбоподателя съдебна практика, в т. ч. решение по дело С-173/09.

Независимо от заглавието на горепосочения формуляр от 17.06.2011г. следва да се отбележи, че доколкото не се установява, а не се и твърди да са налице основания за продължаване на действието, то Регламент (Е.) № 574/72 относно определяне на реда за прилагане на Регламент (Е.) № 1408/71 за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица и техните семейства, които се движат в рамките на Общността, както и посоченият основен регламент, не са действащи, предвид чл.96 от Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност във вр. с чл.90 от последния. По определенията, дадени в чл.1, т.1 на Регламент № 987/2009г., същият се явява регламент по прилагане на основния, който е Регламент (ЕО) № 883/2004. Съгласно чл.1, б."к" на основния регламент, „престой" означава временно пребиваване. Жалбоподателят е пребивавал временно в Германия, където е заплатил сума за медицинска помощ. Последната представлява обезщетение в натура по определението на § 1, т.2 от Допълнителната разпоредба на Наредба № 14/19.04.2007 г. за реда за издаване на документи, необходими за упражняване на здравноосигурителни права съгласно правилата за координация на системите за социална сигурност, като част от понятията, посочени в чл.1, б. „ха" от основния регламент.

Съгласно чл.25, б."Б", т.5 от регламента по прилагане (№ 987/2009), В случай че възстановяването на такива разходи не е поискано пряко от институцията по мястото на престой, извършените разходи се възстановяват на съответното лице от страна на компетентната институция съгласно ставките за възстановяване, регулирани от институцията по мястото на престой или съгласно сумите, които биха подлежали на възстановяване на институцията по мястото на престой, ако в съответния случай е бил приложен член 62 от регламента по прилагане. При поискване институцията по мястото на престой предоставя на компетентната институция цялата необходима информация за тези ставки или суми. При заплащане на помощта от осигуреното лице, възстановяването им се извършва по реда, предвиден в чл.25, б. „Б" на регламента по прилагане; в случая е избрана втората възможност – не пряко пред институцията в държавата на престой, а чрез искане пред компетентната институция

по т.5. НЗОК въз основа на представената информация е приела, че в Германия разходите подлежат на възстановяване в размер на 4079,03 евро и съответно е постановено изплащането на левовата равностойност на сумата.

Предвид изложеното и като извърши проверка на основание чл.168, ал.1 АПК съдът намира, че процесното решение е издадено от компетентен орган и в установената форма, без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени правила, и се явява в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на спора, разноските остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено своевременното направеното искане от страна на ответника за възнаграждение за юрисконсулт (в становище от 10.04.2012г.). Размера на възнаграждението съдът определя на 150 (сто и петдесет) лева, на основание чл.8 във вр. с чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. Д. С., с ЕГН [ЕГН], против решение № РД-Е126-302/07.11.2011г. на и. д. главен секретар на Националната здравноосигурителна каса.

ОСЪЖДА Й. Д. С., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Националната здравноосигурителна каса сумата 150 (сто и петдесет) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: